

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
27. maj 2016

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-327/15	TDC 1. Er direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (herefter "forsyningspligtdirektivet"), herunder artikel 32, til hinder for, at en medlemsstat fastsætter regler om, at en virksomhed ikke har krav på særskilt dækning fra medlemsstaten af nettoomkostningene ved varetagelse af en supplerende obligatorisk tjeneste, der ikke er omfattet af direktivets kapitel II, i det omfang virksomhedens overskud på andre tjenester, der er omfattet af virksomhedens forsyningspligt efter direktivets kapitel II, overstiger underskuddet forbundet med varetagelsen af den supplerende obligatoriske tjeneste? 2. Er forsyningspligtdirektivet til hinder for, at en medlemsstat fastsætter regler om, at virksomheder kun har krav på dækning fra medlemsstaten af nettoomkostningerne ved varetagelse af supplerende obligatoriske tjenester, der ikke er omfattet af direktivets kapitel II, hvis nettoomkostningerne udgør en urimelig byrde for virksomhederne? 3. Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende, kan medlemsstaten da bestemme, at der ikke foreligger en urimelig byrde ved varetagelse af en supplerende obligatorisk tjeneste, der ikke er omfattet af direktivets kapitel II, hvis virksomheden samlet set har opnået overskud ved varetagelsen af alle de tjenester, hvor virksomheden er pålagt	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Energi-, Forsynings-, og Klimaministeriet Energistyrelsen	Mundtlig forhandling	01.06.16

	<p>forsyningspligt, herunder ved levering af de tjenester som virksomheden også ville have leveret uden pålægget om forsyningspligt? 4. Er forsyningspligtdirektivet til hinder for, at en medlemsstat fastsætter regler om, at en udpeget virksomheds nettoomkostninger ved varetagelsen af forsyningspligt i henhold til direktivets kapitel II beregnes som forskellen mellem samtlige indtægter og samtlige omkostninger, der er forbundet med levering af den pågældende ydelse, herunder de indtægter og omkostninger virksomheden også ville have haft uden at være pålagt forsyningspligt? 5. Hvis de nationale regler, der er tale om, jf. spørgsmål 1-4, anvendes på en supplerende obligatorisk tjeneste, der pålægges udført ikke alene i Danmark, men både i Danmark og i Grønland, der i henhold til TEUF's bilag II er et oversøisk land eller territorium, gælder svarene på spørgsmål 1-4 da også for den del af pålægget, der angår Grønland, når pålægget meddeles af danske myndigheder til en virksomhed, der er etableret i Danmark, og virksomheden ikke i øvrigt har aktiviteter i Grønland? 6. Hvilken betydning har artikel 107, stk. I, og 108, stk. 3, TEUF, samt Kommissionens afgørelse af 20. december 2011 om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, TEUF, på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har læst overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse" for besvarelsen af spørgsmål 1-5? 7. Hvilken betydning har princippet om mindst mulig konkurrenceforvridning i blandt andet forsyningspligtdirektivets artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 2, og præambelens betragtning 4, 18, 23 og 26 samt i bilag IV, del B, for besvarelsen af spørgsmål 1-5? 8. Såfremt bestemmelser i forsyningspligtdirektivet er til hinder for nationale ordninger som nævnt i spørgsmål 1, 2 og 4, har disse bestemmelser eller hindringer da direkte virkning? 9. Hvilke nærmere omstændigheder skal indgå i vurderingen af, om en national ansøgningsfrist som den i punkt 3.17 beskrevne, såvel som dens anvendelse, er i overensstemmelse med loyalitets-, ækvivalens- og effektivitetsprincipperne i EU-retten?</p>			
C-238/15	<p>Bragança Linares Verruga m.fl. Er den betingelse, som pålægges studerende, der ikke har bopæl i Storhertugdømmet Luxembourg ved artikel 2a i loi du 22 juin 2000 concernant l'aide financière de l'État pour études supérieures (lov af 22.6.2000 om økonomisk støtte fra staten til videregående uddannelse), som blev indføjet ved lov af 19. juli 2013, nemlig at være barn af en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som har haft lønnet beskæftigelse eller har udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i Luxembourg i en uafbrudt periode på mindst fem år på det tidspunkt, hvor den studerende ansøger om økonomisk støtte til videregående studier, idet der ikke tages hensyn til andre tilknytningskriterier, begrundet i de</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Uddannelses- og forskningsministeriet Styrelsen for Videregående Uddannelser</p>	GA	02.06.16

	uddannelses- og budgetpolitiske hensyn, som den luxembourgiske stat har anført, og er den henholdsvis adækvat og forholdsmæssig i betragtning af det tilsigtede formål, nemlig at søge at øge antallet af bosiddende personer, der afslutter en videregående uddannelse, samtidig med at søge at sikre, at de pågældende, efter at have benyttet sig af muligheden i den omhandlede støtteordning for at få finansieret deres studier, som i givet fald er gennemført i udlandet, vender tilbage til Luxembourg for at stille den viden, de på denne måde har erhvervet, til rådighed for udviklingen af denne medlemsstats økonomi?			
--	--	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-72/15	Rosneft 1) Har Domstolen særligt henset til artikel 19, stk. 1, TEU, artikel 24 TEU, artikel 40 TEU, artikel 47 [i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder] og artikel 275, stk. 2, TEUF kompetence til at træffe en præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF om gyldigheden af artikel 1, stk. 2, litra b)-d), artikel 1, stk. 3, artikel 4, artikel 4a og artikel 7 i samt bilag III til afgørelsen?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Energistyrelsen Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	31.05.16
C-117/15	Reha Training 1. Skal vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om en overføring til almenheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 og/eller en kommunikation til offentligheden som omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 2006/115, altid ske efter de samme kriterier, nemlig • at en bruger med fuldt kendskab til konsekvenserne af sine handlinger medvirker til at give tredjepersoner adgang til det beskyttede værk, hvilket de i modsat fald ikke ville have haft adgang til • at »almenheden«/»offentligheden« angiver et ubestemt antal potentielle modtagere og desuden indebærer et betydeligt antal personer, idet den ubestemte karakter foreligger, når der er tale om »alle«, dvs. ikke medlemmer af en privat gruppe, og at det med et »betydeligt antal personer« angives, at antallet skal ligge over en vis minimumsgrænse, hvorfor en flerhed af personer, som er for lille eller endog ubetydelig, ikke opfylder kriteriet, idet det i denne forbindelse ikke kun er relevant at vide, hvor mange personer der har sideløbende adgang til det samme værk, men ligeledes hvor mange personer der	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	31.05.16

	<p>har adgang til værket efter hinanden</p> <ul style="list-style-type: none"> • at der er tale om et nyt publikum, til hvilket værket overføres/kommunikeres, dvs. et publikum, som ophavsmanden til værket ikke har taget i betragtning, da han godkendte dets anvendelse i form af overføring til almenheden/kommunikation til offentligheden, medmindre den efterfølgende overføring/kommunikation sker under anvendelse af en specifik teknisk fremgangsmåde, der er forskellig fra den oprindelige overføring/kommunikation, og • at det ikke er uden relevans, om den pågældende udnyttelse sker med vinding for øje, samt om denne almenhed/offentlighed er modtagelig for brugerens overføring/kommunikation og ikke blot er »fanget« ved et tilfælde, hvorved dette ikke er en ufravigelig betingelse for, at der foreligger en overføring til almenheden/kommunikation til offentligheden? 			
C-157/15	<p>Achbita</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 2, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv fortolkes således, at et forbud mod som muslim at bære hovedtørklæde på arbejdspladsen ikke er direkte forskelsbehandling, når det efter den hos arbejdsgiveren gældende regel er alle arbejdstagere forbudt at bære synlige kendetegn på politiske, filosofiske eller religiøse symboler på arbejdspladsen?</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	31.05.16
C-169/15	<p>Montis Design</p> <p>1. Skal ophævelsen af artikel 21, stk. 3, i Benelux-mønsterloven (den gamle) pr. 1. december 2003 i medfør af protokollen af 20. juni 2012 om ændring af Benelux-landenes fælles mønsterlov fortolkes således – også under hensyntagen til nødvendigheden af en fortolkning i overensstemmelse med beskyttelsestidsdirektivet – at ophavsretten til et brugskunstværk, som ophørte før den 1. december 2003, idet der ikke rettidigt blev afgivet en bevaringserklæring, er ophørt for bestandigt, eller er den blevet genoplivet på et givet tidspunkt?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	31.05.16
C-573/14	<p>Lounani</p> <p>1) Skal artikel 12, stk. 2, litra c), i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse fortolkes således, at anvendelsen af den i denne bestemmelse foreskrevne udelukkelsesbestemmelse nødvendigvis er betinget af, at asylansøgeren er blevet dømt for en af de terrorhandlinger, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme, der er gennemført i Belgien ved lov af 19. december 2003 om terrorhandlinger?</p>	Udenrigsministeriet	GA	31.05.16

C-241/15	<p>Bob-Dogi</p> <p>1) Skal udtrykket »om der foreligger en [...] arrestordre« ved anvendelsen af artikel 8, stk. 1, litra c), i rammeafgørelse [2002/584/RIA] fortolkes således, at det vedrører en – intern – national arrestordre udstedt i henhold til den udstedende medlemsstats strafferetsplejeregler og således ikke en europæisk arrestordre? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan den omstændighed, at der ikke foreligger en – intern – national arrestordre da udgøre en implicit grund til at afslå fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre?</p>	Justitsministeriet	Dom	01.06.16
T-662/14	<p>Republikken Ungarn mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Artikel 45, stk. 8, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitik støtteordninger og om ændring af bilag X til nævnte forordning annulleres, for så vidt som den indeholder følgende udtryk: »ved at de fra den liste, der er udarbejdet i henhold til artikel 4, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1307/2013 udvælger de økologisk set bedst egnede træarter, og udelukker dermed træarter, som entydigt ikke er naturligt hjemmehørende«. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	01.06.16
C-359/15	<p>The National Iranian Gas Company mod Rådet (appel)</p> <p>Påstande: Dom afsagt af Den Europæiske Unions Rets Første Afdeling i sagen T-9/13, som blev meddelt appellanten den 5. maj 2015, hvorved Retten frifandt Rådet for annulationssøgsmålet anlagt af selskabet The National Iranian Gas Company i nævnte sag, og pålagde selskabet samtlige sagsomkostninger, annulleres. Appellantens påstande i sagen i første instans tages til følge. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	02.06.16
C-27/15	<p>Pizzo e.a.</p> <p>1) Skal artikel 47 og 48 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge og anlægskontrakter fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, såsom de ovenfor beskrevne italienske bestemmelser, som tillader delvis udnyttelse af andre enheders kapacitet, på de ovenfor nævnte betingelser, i tjenesteydelsestektoren? 2) Er de EU-retlige principper, og navnlig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, til hinder for en bestemmelse i en medlemsstats lovgivning, hvorefter en virksomhed kan udelukkes fra en offentlig udbudsprocedure, såfremt virksomheden ikke har</p>	Justitsministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	02.06.16

	<p>forstået, at den har en pligt, hvis manglende opfyldelse sanktioneres med udelukkelse – idet denne pligt ikke udtrykkeligt er fastlagt i udbudsdokumenterne – til at betale et beløb med henblik på at deltage i den omhandlede udbudsprocedure på trods af, at denne pligt ikke klart kan udledes af ordlyden af den gældende lov i medlemsstaten, men alligevel kan udledes ved to retlige løsningsmodeller, der består i først at foretage en udvidende fortolkning af bestemte bestemmelser i medlemsstatens positive ret og dernæst – i overensstemmelse med resultatet af denne udvidende fortolkning – automatisk at indsætte de præceptive bestemmelser i udbudsdokumenterne?</p>			
C-76/15	<p>Vervloet e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 2 og 3 i Europa-Parlaments og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger, i påkommende tilfælde læst i sammenhæng med artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og det almindelige lighedsprincip, fortolkes således, at: a) disse bestemmelser forpligter medlemsstaterne til at garantere andele i godkendte kooperative selskaber, der er aktive i finanssektoren, på samme måde som indskud? b) disse bestemmelser er til hinder for, at en medlemsstat pålægger den institution, der delvist står for garantien af de i direktivet omhandlede indskud, også med et beløb på indtil 100 000 EUR at garantere for værdien af andele i et godkendt kooperativt selskab, der er aktivt i finanssektoren, som tilhører andelshavere, der er fysiske personer? 2. Er Europa-Kommissionens afgørelse af 3. juli 2014 »om statsstøtte SA.33927 (12/C) (ex 11/NN) ydet af Belgien – Garantiordning til beskyttelse af individuelle andelshavere i finansielle kooperativer« forenelig med artikel 107 og 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt som den kvalificerer den garantiordning, der er genstand for afgørelsen, som ny statsstøtte? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde da fortolkes således, at en ordning med statsgaranti til andelshavere, der er fysiske personer, i godkendte kooperative selskaber, der er aktive i finanssektoren som omhandlet i artikel 36/24, stk. 1, første punktum, nr. 3, i wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België (lov af 22.2.1998 om fastsættelse af statutten for den belgiske nationalbank), udgør ny statsstøtte, der havde skullet anmeldes til Europa-Kommissionen? 4. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, er den nævnte afgørelse fra Europa-Kommissionen da forenelig med artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, såfremt den fortolkes således, at det heri lægges til grund, at den i sagen omhandlede statsstøtte blev gennemført for den 3. marts 2011</p>	Finanstilsynet	GA	02.06.16

	<p>eller den 1. april 2011 eller på en af disse datoer, eller omvendt, såfremt den fortolkes således, at det heri lægges til grund, at den i sagen omhandlede statsstøtte blev gennemført på en senere dato? 5. Skal artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at det er en medlemsstat forbudt at vedtage en sådan foranstaltning som omhandlet i artikel 36/24, stk. 1, nr. 3, i lov af 22. februar 1998 om fastsættelse af statuten for den belgiske nationalbank, såfremt foranstaltningen gennemfører statsstøtte eller udgør statsstøtte, der allerede er gennemført, og denne statsstøtte endnu ikke er anmeldt til Europa-Kommissionen? 6. Skal artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at det uden forudgående underretning af Europa-Kommissionen er en medlemsstat forbudt at vedtage en sådan foranstaltning som omhandlet i artikel 36/24, stk. 1, nr. 3, i loven af 22. februar 1998 om fastsættelse af statuten for den belgiske nationalbank, såfremt foranstaltningen udgør statsstøtte, der endnu ikke er gennemført?</p>			
C-119/15	<p>Biuro podrózy Partner</p> <p>1. Kan anvendelse af vilkår i almindelige forretningsbetingelser, som indholdsmæssigt svarer til vilkår, som er erklæret ulovlige i en retskraftig dom, og som er optaget i registret over ulovlige vilkår i almindelige forretningsbetingelser, i lyset af artikel 6, stk. 1, og artikel 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EUT L 95, s. 29), sammenholdt med artikel 1 og 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF af 23. april 2009 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser (EUT L 110, s. 30), for så vidt angår en erhvervsdrivende, som ikke var part i den sag, der endte med optagelsen i registret over ulovlige vilkår i almindelige forretningsbetingelser, anses for en ulovlig handling, som i lyset af national ret udgør en praksis, der skader forbrugernes kollektive interesser, og som derfor berettiger til idømmelse af en bøde i en national forvaltningssag?</p>	Justitsministeriet	GA	02.06.16
C-191/15	<p>Verein für Konsumenteninformation</p> <p>1 Skal spørgsmålet om, hvilken lov der finder anvendelse på et søgsmål med påstand om forbud som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF af 23. april 2009 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser, afgøres på grundlag af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen), når søgsmålet er rettet mod ulovlige kontraktvilkår, der anvendes af en virksomhed med hjemsted i en medlemsstat, der i forbindelse med elektronisk handel indgår kontrakter med forbrugere med bopæl i andre medlemsstater, herunder i</p>	Justitsministeriet	GA	02.06.16

	domstolslandet?			
Forenede sager C-226/14 og C-228/14	Eurogate 1) Er det i strid med bestemmelserne i direktiv 77/388/EØF at opkræve importmoms af goder, der er blevet genudført som ikke-fællesskabsvare, men for hvilke der som følge af en misligholdelse af en forpligtelse i henhold til toldkodeksens artikel 204 - i det foreliggende tilfælde: ikke rettidig opfyldelse af forpligtelsen til at bogføre fraførslen af varerne fra toldoplaget i det til dette formål foreskrevne lagerregnskab senest på tidspunktet for fraførslen - er opstået en toldskyld?	Udenrigsministeriet	Dom	02.06.16
C-410/14	Falk Pharma 1) Er der ikke længere tale om en offentlig kontrakt i som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), i direktiv 2004/18/EF, hvis ordregivende myndigheder gennemfører en autoriseringsprocedure, hvorved de tildeler kontrakten uden at udvælge en eller flere økonomiske aktører («open-house-model»)? 2) Såfremt spørgsmål 1 skal besvares således, at udvælgelse af en eller flere økonomiske aktører er et kriterium for en offentlig kontrakt, stilles følgende spørgsmål: Skal kriteriet udvælgelse af økonomiske aktører i henhold til artikel 1, stk. 2, litra a), i direktiv 2004/18/EF og set i lyset af artikel 2 i direktiv 2004/18/EF fortolkes således, at ordregivende myndigheder kun må undlade at udvælge en eller flere aktører ved en autoriseringsprocedure, såfremt følgende betingelser er opfyldt: – gennemførelsen af autoriseringsproceduren offentliggøres i hele Europa – der fastlægges klare regler om kontraktindgåelse og -tiltrædelse – kontraktvilkårene fastlægges på forhånd på en sådan måde, at ingen økonomisk aktør kan øve indflydelse på indholdet af kontrakten – økonomiske aktører indrømmes ret til at tiltræde kontrakten når som helst, og – kontraktindgåelser bekendtgøres i hele Europa?	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	02.06.16
C-412/15	TMD 1. Skal momsdirektivets artikel 132, stk. 1, litra d), fortolkes således, at levering af blod fra mennesker også omfatter levering af blodplasma, som er udvundet af blod fra mennesker? 2. Hvis første spørgsmål besvares bekræftende: Gælder dette også for blodplasma, som ikke er beregnet direkte til behandlingsformål, men udelukkende til fremstilling af lægemidler? 3. Hvis andet spørgsmål besvares benægtende: Beror klassifikationen som blod alene på den valgte formålsbestemmelse eller også på den abstrakt mulige anvendelse af blodplasmaet?	SKAT	GA	02.06.16
T-723/14	HX mod Rådet Påstande: Sagen i sin helhed fremmes til realitetsbehandling, og der gives dom efter påstanden,	Udenrigsministeriet Konkurrence- og	Dom	02.06.16

	ligesom alle deri anførte anbringender anses for velbegrundede og tages til følge. Sagen påkendes efter den fremskyndede procedure. Rådets afgørelse 2013/255/FUSP af 31. maj 2013 og gennemførelsesafgørelse 2014/488/FUSP af 22. juli 2014 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er opført på listen, der er indeholdt i bilaget til nævnte afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien. Rådets forordning (EF) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 og Rådets gennemførelsesforordning (EF) nr. 793/2014 af 22. juli 2014 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er opført på listen, der er indeholdt i bilag II til nævnte forordning (EF) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger over for Syrien. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Forbrugerstyrelsen		
C-233/14	Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene Påstande: Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 18 TEUF (sammenholdt med artikel 20 TEUF og 21 TEUF) og artikel 24, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF (1) om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, idet den mulighed for, at studerende, der studerer i Nederlandene, kan få billetprisnedsættelser ved benyttelse af offentlige transportmidler, af Kongeriget Nederlandene er blevet forbeholdt nederlandske studerende, som er indskrevet på en privat eller offentlig læreanstalt i Nederlandene, og studerende fra andre medlemsstater, der er erhvervsaktive i Nederlandene eller dér har erhvervet ret til tidsubegrænset ophold. Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Uddannelses- og Forskningsministeriet Transport- og Bygningsministeriet	Dom	02.06.16
Forenede sager C-14/15 og C-116/15	Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union Den foreliggende sag forenes med den sag, der er registreret med sagsnummer C-14/15 med henblik på retsforhandlingernes skriftlige og mundtlige del og på dommen. Rådets afgørelse 2014/911/EU af 4. december 2014 om elektronisk udveksling med Letland af fingeraftryksdata (1) annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet	GA	07.06.16
A-3/15	UDTALELSE 3/15 Har Den Europæiske Union enekompetence til at indgå Marrakeshtraktaten om fremme af adgang til offentliggjorte værker for personer, der er blinde, synshæmmede eller på anden måde læsehandicappede?	Udenrigsministeriet Kulturministeriet Miljøstyrelsen	Mundtlig forhandling	07.06.16
C-63/15	Ghezelbash Sagen vedrører: 1) Hvad er rækkevidden af artikel 27 i forordning nr. 604/2013 alene eller i forbindelse med 19. betragtning til forordning nr. 604/2013? Har en asylansøger – i en situation som den foreliggende, hvor udlændingen først efter en Dublin-anmodning	Justitsministeriet	Dom	07.06.16

	er blevet fremsat og accepteret, bliver konfronteret med denne anmodning, og udlændingen efter anmodningen om overtagelse er blevet imødekommet, fremlægger beviser, der kan føre til den konklusion, at det ikke er den anmodede medlemsstat men den anmodende medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen, og den anmodende medlemsstat derefter hverken undersøger disse dokumenter eller forelægger dem for den anmodede medlemsstat – da på grundlag af den nævnte artikel ret til et (effektivt) retsmiddel mod anvendelsen af kriterierne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, som omhandlet i kapitel III i forordning nr. 604/2013?			
C-430/15	<p>Tolley</p> <p>1. Er det med henblik på forordning nr. 1408/71 korrekt at klassificere plejedelen i Det Forenede Kongeriges underholdsydelse til handicappede som en invaliditetsydelse frem for en kontantydelse ved sygdom? 2. i) Ophører en person, der ikke længere er berettiget til Det Forenede Kongeriges underholdsydelse til handicappede som følge af lovgivningen i Det Forenede Kongerige, fordi den pågældende person er flyttet til en anden medlemsstat for at bosætte sig der, og som før denne flytning helt er ophørt med at have erhvervsmæssig beskæftigelse, men fortsat er forsikret mod alderdom under Det Forenede Kongeriges sociale sikringsordning, med at være omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning med henblik på artikel 13, stk. 2, litra f), i forordning nr. 1408/71? ii) Er en sådan person under alle omstændigheder fortsat omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning på baggrund af punkt 19, litra c), i Det Forenede Kongeriges bilag VI til forordningen? iii) Såfremt den pågældende er ophørt med at være omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning som omhandlet i artikel 13, stk. 2, litra f), er Det Forenede Kongerige så forpligtet til eller har det blot mulighed for i medfør af punkt 20 i bilag VI at lade bestemmelserne i afdeling III, kapitel 1 til forordningen finde anvendelse på hende? 3. i) Finder den vide definition af arbejdstager i [sag C-543/03, Dodl og Oberhollenzer] anvendelse med henblik på forordningens artikel 19 - 22, når en person helt er ophørt med at have erhvervsmæssig beskæftigelse før den pågældende flyttede til en anden medlemsstat, uanset den sontring, der er anlagt i afdeling II, kapitel 1, mellem på [org. s. 14] den ene side arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende og på den anden siden arbejdsløse personer? (ii) Såfremt denne definition finder anvendelse, er en sådan person da berettiget til at overføre ydelsen i henhold til artikel 19 eller artikel 22? Tager artikel 22, stk. 1, litra b), sigte på at forebygge, at en sagsøgers ret til plejedelen af DLA ophæves ved, at der i national ret stilles krav om bopæl ved flytning til en anden medlemsstats område?</p>	Udenrigsministeriet Social- og Indenrigsministeriet Beskæftigelsesministeriet Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering	Mundtlig forhandling	08.06.16

C-164/15 P	<p>Aer Lingus Ltd. mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: Dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 5. februar 2015 i sag T-473/12, Aer Lingus mod Kommissionen, ophæves, for så vidt som Kommissionens afgørelse 2013/199/EU af 25. juli 2012 om statsstøttesag SA.29064 (11/C, ex 11/NN) Differentieret afgiftssats for flybilletter gennemført af Irland (1) derved blev annulleret, i det omfang afgørelsen pålagde tilbagesøgning af støtten fra støttemodtagerne med et beløb, som i 70. betragtning til afgørelsen blev fastsat til 8 EUR pr. passager. Påstanden om annulation af Kommissionens afgørelse 2013/199/EU af 25. juli 2012 om statsstøttesag SA.29064 (11/C, ex 11/NN) — Differentieret afgiftssats for flybilletter gennemført af Irland tages ikke til følge. Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagens omkostninger. Subsidiært: Sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling. Afgørelsen om sagens omkostninger i første instans og under appelsagen udsættes.</p>	Udenrigsministeriet Erhvervs- og Vækstministeriet	GA	08.06.16
C-42/15	<p>Home Credit Slovakia</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal begreberne »papir« og »andet varigt medium« i artikel 10, stk. 1, [sammenholdt med artikel 3, litra m),] i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EFT L 133 af 22.5.2008, s. 66; herefter »direktiv 2008/48/EF«) fortolkes således, at de omfatter – ikke blot teksten (den fysiske »hard copy«) af det af aftaleparterne underskrevne dokument, som skal omfatte de elementer (oplysninger), som kræves efter artikel 10, stk. 2, litra a)-v), i direktivet, men også ethvert andet dokument, hvortil denne tekst henviser, og som i henhold til national lovgivning udgør en integreret del af aftalen (eksempelvis et dokument med »generelle kontraktvilkår«, »kreditvilkår«, en »liste over udgifterne«, en »afdragsplan« udarbejdet af kreditgiveren), selv om dette dokument i sig selv ikke opfylder kravet om »skriftlig form« i henhold til national lovgivning (eksempelvis fordi det ikke er underskrevet af aftaleparterne)?</p>	Justitsministeriet Finanstilsynet Forbrugerombudsman den	GA	09.06.16
C-69/15	<p>Nutrivet</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal en overførsel af affald anses for foretaget »på en måde, der ikke klart er specificeret i dokumentet i bilag VII« som omhandlet i artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), i forordning (EF) nr. 1013/2006, når den person, der står for overførslen, udfylder rubrikkerne vedrørende importøren/modtageren, anlægget til nyttiggørelse og de berørte lande/stater, jf. henholdsvis rubrik 2 (»Importør/modtager«), 7 (»Anlæg til nyttiggørelse«) og 11 (»Berørte lande«) i dokumentet i den nævnte forordnings bilag VII, således at oplysningerne ikke stemmer overens indbyrdes, selv om oplysningerne vedrørende disse rubrikker tydeligt fremgår af det</p>	Miljøstyrelsen	Dom	09.06.16

	<p>internationale fragtbrev og af andre tilgængelige dokumenter? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan det da betragtes som forholdsmæssigt at idømme en bøde herfor på et beløb, som svarer til den bøde, der pålægges en aktør, som misligholder sin forpligtelse til at udfylde dokumentet i bilag VII til forordning (EF) nr. 1013/2006? 3. Er det for at kunne erklære, at en overførsel af affald er ulovlig som omhandlet i artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), i forordning (EF) nr. 1013/2006, påkrævet, at den, der udfylder dokumentet i den nævnte forordnings bilag VII, bevidst vildleder myndigheden? 4. Er det relevant for at kunne erklære, at en overførsel af affald, som foretages »på en måde, der ikke klart er specificeret i dokumentet i bilag VII« som omhandlet i artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), i forordning (EF) nr. 1013/2006, er ulovlig, at de oplysninger, som ikke er klart specificeret, er relevante i forhold til miljøbeskyttelse? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, hvilke oplysninger i dokumentet i forordningens bilag VII skal da betragtes som relevante i forhold til miljøbeskyttelse? 5. Skal en overførsel af affald anses for foretaget »på en måde, der ikke klart er specificeret i dokumentet i bilag VII« som omhandlet i artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), i forordning (EF) nr. 1013/2006, såfremt myndigheden ikke følger den i forordningens artikel 24 fastlagte procedure, ikke inddrager de berørte myndigheder og ikke kræver tilbagetagelse af det ulovligt overførte affald? 6. Hvordan skal begrebet jurisdiktion som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1013/2006 fortolkes og behandles? 7. Hvordan skal formuleringen i bilag IC, del IV, punkt 15, i forordning (EF) nr. 1013/2006, ifølge hvilken en forhandler eller mægler skal være under bestemmelseslandets jurisdiktion for at kunne optræde som modtager, fortolkes?</p>			
C-158/15	<p>Elektriciteits Productiemaatschappij Zuid-Nederland Sagen vedrører: 1) Omfattes en situation som den foreliggende, hvor kul oplagres i et kuldepot, hvor der sker emissioner af CO₂ på grund af selvantænding, hvor depotets centrum befinder sig ca. 800 meter fra randen af det kulfyrede kraftværk, hvor begge grunde er adskilt fra hinanden ved en offentlig vej, og hvor kullene fra lagerpladsen føres til kraftværket via et transportbånd, der løber hen over vejen, af begrebet »anlæg« som omhandlet i artikel 3, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275)?</p>	Miljøstyrelsen Energistyrelsen	Dom	09.06.16
C-201/15	<p>AGET Iraklis 1) Er en national retsforordning som artikel 5, stk. 3, i lov nr. 1387/1983, hvorefter gennemførelsen af</p>	Beskæftigelsesministeriet Styrelsen for	GA	09.06.16

	<p>kollektive afskedigelser i en virksomhed er betinget af en godkendelse fra en administrativ myndighed, som meddeles på grundlag af kriterier vedrørende a) forholdene på arbejdsmarkedet, b) virksomhedens situation og c) hensynet til den nationale økonomi, i overensstemmelse med særligt bestemmelserne i direktiv 98/59/EF og mere generelt med artikel 49 TEUF og 63 TEUF? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er en national retsforskrift med det anførte indhold da i overensstemmelse med særligt bestemmelserne i direktiv 98/59/EF og mere generelt med artikel 49 TEUF og 63 TEUF, når der foreligger vægtige samfundsmæssige hensyn, såsom en alvorlig økonomisk krise og særdeles høj arbejdsløshed?</p>	Arbejdsmarked og Rekruttering		
C-212/15	<p>Enefi</p> <p>Sagen vedrører: Spørgsmål 1: Skal artikel 4, stk. 1 og stk. 2, litra f) og k), i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs fortolkes således, at insolvensbehandlingens virkninger, som reguleres af lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt, kan omfatte fortabelse af rettigheden for en kreditor, som ikke har deltaget i insolvensbehandlingen, til at gøre sin fordring gældende i en anden medlemsstat eller udsættelse af tvangsfuldbyrdelsen angående denne fordring i den pågældende medlemsstat? Spørgsmål 2: Er det relevant, at den fordring, som gøres gældende ved tvangsfuldbyrdelse i en anden medlemsstat end den, hvor behandlingen er indledt, er en skattefordring?</p>	Justitsministeriet	GA	09.06.16
C-287/14	<p>Eurospeed</p> <p>Sagen vedrører: I. Er den omstændighed, at medlemsstaten ifalder erstatningspligten på grund af en tilsidesættelse af EU-retten, til hinder for, at reglerne om dette ansvar, i forbindelse med bedømmelsen af et erstatningssøgsmål anlagt på dette grundlag, anvendes mod det organ i medlemsstaten, som reelt har begået den pågældende tilsidesættelse? II. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 561/2006 da til hinder for, at medlemsstaten vedtager nationale bestemmelser, hvorefter der, i tilfælde af tilsidesættelse af forpligtelserne fastsat i den nævnte forordning, kan pålægges føreren af det køretøj, som reelt har begået den pågældende tilsidesættelse, sanktioner foruden eller i stedet for transportvirksomheden? III. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, kan en national rets afgørelse i en forvaltningsretssag, som ikke lægger artikel 10, stk. 3, i forordning nr. 561/2006, men i stedet de nationale bestemmelser, som er i strid med denne bestemmelse, til grund, da anses for åbenbart at tilsidesætte EU-retten?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	09.06.16
Forenede sager C-333/15 og	<p>Planes Bresco</p> <p>Sagerne vedrører: 1. Skal artikel 29 i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	09.06.16

C-334/15	<p>om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, for så vidt som bestemmelsen udelukker betaling i henhold til støtteordningerne til de modtagere, »om hvem det konstateres, at de kunstigt har skabt betingelser for modtagelse af sådanne betalinger for at få en fordel i strid med den pågældende støtteordnings mål«, fortolkes således, at medlemsstaterne ikke må indføre generelle bestemmelser, som reducerer antallet af »støtteberettigede hektar« (af permanente græsarealer) under henvisning til generelle tilfælde, hvor det formodes, at støttemodtageren kunstigt har skabt betingelser for modtagelse af betalingen? 2. Skal en generel bestemmelse af denne art (såsom artikel 13 i bekendtgørelse af 24.1.2007 fra Departamento de Agricultura y Alimentación de la Comunidad Autónoma de [org. s. 3] Aragón), hvorefter de støtteberettigede permanentegræsarealer på bedrifter, for hvilke der er beregnet et foderareal med henblik på tildeling af enkeltbetalingsrettigheder, begrænses til »et maksimalt areal, som ikke kan overstige det gennemsnitlige foderareal, som der blev taget i betragtning i forbindelse med tildelingen af enkeltbetalingsrettigheder«, fordi angivelsen af permanente græsarealer ud over dette areal formodes at være kunstig, anses for at være i strid med artikel 43 og 44 i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003, når det af disse bestemmelser fremgår, dels at »en landbruger [modtager] en betalingsrettighed pr. hektar«, og dels at »støtteberettiget hektar« ubetinget defineres som »ethvert landbrugsareal på bedriften, der er udlagt som agerjord og permanente græsarealer, undtagen arealer med permanente afgrøder eller skov, eller som anvendes til ikke-landbrugsaktiviteter«? 3. Kan betalingen i henhold til bestemmelsen i den nævnte europæiske forordnings artikel 29 alene bortfalde, hvis det konkret og i forbindelse med en specifik landbruger konstateres, at denne kunstigt har skabt betingelserne for modtagelse af betalingerne for at få en fordel i strid med den pågældende støtteordnings mål? 4. María del Pilar Planes Crespos repræsentant har i sit skriftlige indlæg givet udtryk for, at der bør forelægges et præjudicielt spørgsmål, da »begreberne støtteberettigede hektar samt betalingsbegrænsning i artikel 29 i forordning (EF)</p>			
C-470/14	<p>EGEDA e. a. Sagen vedrører: 1) Er en ordning om rimelig kompensation for privatkopiering, hvis beregningsgrundlag er den faktisk forvoldte skade, og hvis udgifter afholdes af statsbudgettet, uden at det derved er muligt at sikre, at omkostningerne ved denne kompensation bæres af brugerne af privatkopiering, i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29? 2) Hvis ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, er det</p>	Kulturministeriet	Dom	09.06.16

	da i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29, at det samlede beløb, der er afsat på statsbudgettet til rimelig kompensation for privatkopiering, selv om det beregnes på baggrund af den faktisk forvoldte skade, skal fastsættes inden for budgetrammerne for hvert finansår?			
C-481/14	Hansson Sagen vedrører: 1) Skal der ved fastsættelsen af en »rimelig godtgørelse«, som den krænkende part i henhold til artikel 94, stk. 1, litra a), [i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EFsortsbeskyttelse (herefter »forordning nr. 2100/94«)] skal betale til indehaveren af en ret til EF-sortsbeskyttelse, fordi den krænkende part foretager de i artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 2100/94 omhandlede handlinger uden at være berettiget hertil, med udgangspunkt i den sædvanlige afgift, der på samme område opkræves for en licens på almindelige markedsvilkår for de handlinger, der er anført i artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 2100/94, altid yderligere beregnes et bestemt »krænkelsestillæg« som et fast beløb? Fremgår dette af artikel 13, stk. 1, andet punktum, i [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (herefter »direktiv 2004/48/EF«)]? På grund af spørgsmålenes størrelse, henvises der til den præjudicielle forelæggelseskendelse for at se dem i sin helhed	Miljø- og Fødevareministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	09.06.16
T-276/13	Growth Energy and Renewable Fuels Association mod Rådet Påstande: Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 157/2013 af 18. februar 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af bioethanol med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EUT L 49 af 22.2.2013, s. 10) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne og deres medlemmer. Rådet tilpligtes at betale de af sagsøgerne afholdt omkostninger i sagen.	Erhvervsstyrelsen	Dom	09.06.16
T-277/13	Marquis Energy mod Rådet Påstande: Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 157/2013 af 18. februar 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af bioethanol med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EUT L 49 af 22.2.2013, s. 10) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i sagen.	Erhvervsstyrelsen	Dom	09.06.16
C-401/15-403/15	Depesme et Kerrou 1. Med henblik på korrekt opfyldelse af kravet om, at der ikke udøves forskelsbehandling henset til bestemmelserne i artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen, sammenholdt med artikel 45, stk. 2, TEUF, i forbindelse med vurderingen af den reelle grad af tilknytning, som en studerende, der ansøger om økonomiske støtte til	Udenrigsministeriet Uddannelses- og Forskningsministeriet	GA	09.06.16

	<p>videregående studier, har til samfundet og arbejdsmarkedet i Luxembourg, som er den medlemsstat, hvor engrænsearbejder har haft lønnet beskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed under de betingelser, der er fastsat i artikel 2a i loi du 22 juin 2000 concernant l'aide financière de l'État pour études supérieures (lov af 22.6.2000 om økonomisk støtte fra staten til videregående studier), der blev tilføjet ved lov af 19. juli 2013 som en direkte konsekvens af EU-Domstolens dom af 20. juni 2013 (sag C-20/12), skal betingelsen om, at denne studerende er »barn« af denne grænsearbejder, da forstås således, at den studerende skal være »direkte efterkommer af første grad, hvis slægtskab med den pågældende er retligt fastslået«, idet der lægges vægt på det fastslåede slægtskabsforhold mellem den studerende og grænsearbejderen, som antages at ligge til grund for den nævnte tilknytning, eller skal der da lægges vægt på den omstændighed, at grænsearbejderen »fortsat forsørger den studerende«, selv om der ikke nødvendigvis foreligger et retligt slægtskabsforhold mellem grænsearbejderen og den studerende, og at der bl.a. foreligger et tilstrækkeligt samlivsforhold mellem grænsearbejderen og en af den studerendes forældre, hvis slægtskab til den studerende er retligt fastslået? 2. I sidstnævnte tilfælde: Skal grænsearbejderens i teorien frivillige bidrag, såfremt dette bidrag ikke står alene, men supplerer bidraget fra den eller de forældre, der har et retligt slægtskabsforhold til den studerende og derfor i princippet har forsørgerpligt over for denne, opfylde visse kriterier om dets beskaffenhed?</p>			
C-308/14	<p>Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien</p> <p>Påstande: Det fastlås at Det Forenede Kongerige som følge af kravet om, at en ansøger om børnetillæg (Child Benefit) eller børnefradrag (Child tax Credit) skal have ret til at opholde sig i Det Forenede Kongerige, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til forordning (EF) nr. 883/2004. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	<p>Beskæftigelsesministeriet Udenrigsministeriet</p>	Dom	14.06.16
C-263/14	<p>Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Rådets afgørelse 2014/198/FUSP af 10. marts 2014 om undertegnelse og indgåelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Den Forenede Republik Tanzania om betingelserne for overførsel af mistænkte pirater og tilknyttede, beslaglagte genstande fra den EU-ledede flådestyrke til Den Forenede Republik Tanzania annulleres. Virkningerne af Rådets afgørelse 2014/198/FUSP af 10. marts 2014 opretholdes, indtil en ny afgørelse er vedtaget. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	14.06.16

C-231/15	<p>Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej et Petrotel</p> <p>Skal artikel 4, stk. 1, første og tredje punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT... [udelades] 2002, L 108, s. 33, med ændringer) fortolkes således, at hvis en netudbyder anfægter en afgørelse fra den nationale tilsynsmyndighed om afregningssatser for opkaldsterminering i den pågældende udbyders net (MTR-afgørelse), og i tilslutning hertil anfægter en efterfølgende afgørelse fra den nationale tilsynsmyndighed om ændring af en kontrakt mellem MTR-afgørelsens adressat og en anden virksomhed, hvorved der foretages en tilpasning af satserne for afregning af opkaldsterminering i det net, som MTR-afgørelsens adressat udbyder, til de i MTR-afgørelsen fastlagte satser (gennemførelsesafgørelsen), kan den nationale domstol, der har fastslået, at MTR-afgørelsen [org. s. 2] blev annulleret, henset til artikel 4, stk. 1, fjerde punktum, i direktiv 2002/21/EF og de interesser, der gør sig gældende hos den virksomhed, der drager fordel af gennemførelsesafgørelsen, og som følger af princippet om beskyttelse af de berettigede forventninger og retssikkerhed, ikke annullere gennemførelsesafgørelsen; eller skal artikel 4, stk. 1, første og tredje punktum, i direktiv 2002/21/EF, sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at den nationale domstol kan annullere gennemførelsesafgørelsen fra den nationale tilsynsmyndighed og følgelig lade de pligter, der fremgår af gennemførelsesafgørelsen, bortfalde for perioden indtil retsafgørelsen, såfremt den nationale domstol antager, at dette er nødvendigt for at sikre en effektiv retsbeskyttelse af den virksomhed, der har anfægtet den nationale tilsynsmyndigheds afgørelse, som havde til formål at gennemføre pligterne i henhold til den MTR-afgørelse, der senere blev annulleret?</p>	Erhvervs- og Vækstministeriet Erhvervsstyrelsen	GA	14.06.16
C-428/15	<p>CAFA:</p> <p>Sagen vedrører: (1) Finder artikel 15 i forordning 2201/2003 anvendelse på plejesager indledt af en lokal myndighed i en medlemsstat, når det vil nødvendiggøre, at et andet organ indleder særskilte retsforhandlinger i medfør af en anden lovgivning og muligvis, hvis ikke sandsynligvis, vedrørende andre faktiske omstændigheder, hvis retten i en anden medlemsstat påtager sig kompetencen? (2) Hvis dette er tilfældet, i hvilket omfang, om overhovedet, bør en ret tage hensyn til den sandsynlige indvirkning, som en anmodning i henhold til artikel 15 vil have på de pågældende personers ret til fri bevægelighed, hvis den tages til følge? (3) Hvis »barnets bedste« i artikel 15, stk. 1, i forordning 2201/2003 kun henviser til</p>	Social- og Indenrigsministeriet	GA	16.06.16

	<p>afgørelsen af værneting, hvilke faktorer kan en ret da tage hensyn til i denne forbindelse, som ikke allerede er blevet taget i betragtning ved afgørelsen af, om en anden ret er »bedre egnet«? (4) Kan en ret med henblik på artikel 15 i forordning 2201/2003 tage hensyn til materiel ret, processuelle bestemmelser eller retspraksis fra retterne i den relevante medlemsstat? (5) I hvilket omfang bør en national ret ved en prøvelse i henhold til artikel 15 i forordning 2201/2003 tage hensyn til de specifikke omstændigheder i sagen, herunder moderens ønske om at flytte til et sted, hvor de sociale myndigheder i hendes hjemland ikke kan nå hende, for derefter at føde sit barn i en anden jurisdiktion med et socialt forsorgssystem, som hun anser for at være mere gunstigt? (6) Præcis hvilke forhold skal en national ret tage hensyn til ved afgørelsen af, hvilken ret der er bedst egnet til at behandle sagen?</p>			
C-351/14	<p>Rodríguez Sanchez</p> <p>1. Er et ansættelsesforhold mellem en »socio-trabajador« (arbejdstagende andelshaver) og et »cooperativa de trabajo asociado« (arbejdsandelsselskab), som det, der er reguleret i artikel 80 i (den spanske) Ley 27/99 om andelsselskaber og artikel 89 i Ley 8/2003 om andelsselskaber i regionen Valencia, omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2010/18 om »Den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov«, hvilken aftale er defineret i denne rammeaftales § 1, stk. 2, og kan dette forhold, selv om det i de nationale retsregler og retspraksis betegnes som »selskabsmæssigt«, anses for at være et »ansættelsesforhold« som omfattet af EU-retten? Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, ønskes subsidiært følgende oplyst: 2. Skal § 8, stk. 2, i »Den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov« (direktiv 2010/18), nærmere bestemt den bestemmelse, hvorefter »[g]ennemførelsen af bestemmelserne i denne aftale [ikke] udgør en gyldig begrundelse for at sænke det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagerne på det område, der dækkes af denne aftale«, fortolkes således, at hvis medlemsstaten ikke udtrykkeligt har gennemført direktiv 2010/18, kan det beskyttelsesområde, som medlemsstaten selv definerede, da den gennemførte det tidligere direktiv 96/34, ikke indskrænkes? Kun såfremt et af disse to spørgsmål besvares bekræftende, og såfremt direktiv 2010/18 kan anses for at finde anvendelse på et associeret ansættelsesforhold som sagsøgerens, forelægges af de grunde, der anføres nedenfor, følgende øvrige spørgsmål: 3. Skal § 6 i »Den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov«, der er knyttet til direktiv 2010/18, fortolkes således, at der er en forpligtelse til, at den nationale gennemførelsesregel eller -overenskomst omfatter og tydeliggør arbejdsgivernes forpligtelse til at »overveje« og »besvare« arbejdstagernes anmodninger om »ændrede</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	16.06.16

	<p>arbejdstider og/eller -mønstre«, når de vender tilbage fra forældreorlov, under hensyntagen til både arbejdsgiveres og arbejdstageres behov, og at gennemførelseskravet ikke kan anses for at være opfyldt ved en national retsforskrift eller selskabsmæssig forskrift, der betinger den faktiske gennemførelse af denne rettighed af, om arbejdsgiveren udelukkende på grundlag af eget skøn vælger at efterkomme de nævnte anmodninger? 4.- Har § 6 i »Den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov« i lyset af artikel 3 i direktiv [2010/18] og de »afsluttende bestemmelser« i rammeaftalens § 8, i tilfælde af manglende gennemførelse direkte horisontal virkning, henset til at der er tale om en fællesskabsretlig minimumsbestemmelse?</p>			
C-291/15	<p>EURO 2004, Hungary Kft. Skal artikel 181a i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats praksis, hvorefter toldværdien fastsættes efter »transaktionsværdien af lignende varer«, når det skønnes, at den anførte transaktionsværdi sammenlignet med de statistisk gennemsnitlige købspriser, der gælder ved import af lignende varer, er urimeligt lav og dermed urealistisk, til trods for, at toldmyndigheden ikke afviser eller på anden måde rejser tvivl om fakturaens eller overførselsdokumentets ægthed, der er fremlagt som bevis for den pris, der faktisk er betalt for de importerede varer, og uden at importøren fremlægger yderligere beviser for at godtgøre transaktionsværdien?</p>	Skatteministeriet	Dom	16.06.16
C-290/15	<p>D'Oultremont e.a. Indebærer artikel 2, litra a), og artikel 3, stk. 2, litra a), i direktiv 2001/42/EF om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet, at en lovgivning i form af en anordning, som indeholder forskellige bestemmelser om opstilling af vindmøller, herunder vedrørende sikkerhed, kontrol, reetablering og sikkerhedsstillelse, samt regler for støj, som er fastlagt i forhold til planzoner, bestemmelser gældende for indrømmelse af administrative tilladelser, der giver bygherren ret til at opstille og drive anlæg, som ubetinget underkastes en miljøvurdering i henhold til national ret, skal kvalificeres som »en plan eller et program« i de nævnte bestemmelsers forstand?</p>	Miljøstyrelsen Energistyrelsen	GA	16.06.16
C-229/15	<p>Mateusiak Skal artikel 18, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1 ff., med senere ændringer) fortolkes således, at den afgiftspligtige persons materielle anlægsaktiver – hvis den afgiftspligtige person har fradraget momsens ved erhvervelsen – efter udløbet af den i direktivets artikel 187 fastsatte reguleringsperiode ved hans ophør med virksomheden ikke skal pålægges afgift og ikke skal</p>	Skat	Dom	16.06.16

	medtages i likvidationsopgørelsen, hvis den lovbestemte reguleringsperiode for erhvervelsen, som fastsættes ud fra den forventede levetid i den afgiftspligtige persons virksomhed, er udløbet, eller således, at de materielle anlægsaktiver ved den afgiftspligtige persons ophør med den økonomiske virksomhed skal pålægges afgift uanset reguleringsperioden?			
C-225/15	Politanò Sagen vedrører: Skal artikel 47 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser på hasardspilsområdet, hvorefter bekendtgørelsen af et nyt udbud (således som reguleret ved artikel [10, stk. 9, litra] g, i lov nr. 44 af 26.4.2012) om udstedelse af koncessioner [fastlægger, at en deltager udelukkes på grund af manglende opfyldelse af kravet] om økonomisk og finansiel formåen, uden at give mulighed for at fremlægge alternative dokumenter som fastsat i den overnationale bestemmelse?	Skatteministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	16.06.16
C-96/15	Saint Louis Sucre Sagen vedrører: 1) Skal artikel 15, stk. 2 og stk. 8, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 (1), anvendt i lyset af 9. og 11. betragtning til forordningen og af dommene Zuckerfabrik Jülich I og II, samt af fællesskabsrettens almindelige principper om forbud mod uberettiget berigelse, proportionalitetsprincippet og friheden til at oprette og drive egen virksomhed, fortolkes således, at en sukkerproducent har ret til at få tilbagebetalt produktionsafgifter, der er betalt for kvotesukker, som stadig var oplagret den 30. juni 2006, når ordningen for produktionsafgifter ikke blev videreført efter denne dato ved Rådets forordning nr. 318/2006 af 20. februar 2006 (2)? 2) a) Såfremt det forudgående præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, skal størrelsen af de afgifter, der skal tilbagebetales til producenterne, kun støttes på den sukkermængde, der blev oplagret den 30. juni 2006? b) Såfremt det forudgående præjudicielle spørgsmål besvares afkræftende, skal den sukkermængde, der skal anvendes som grundlag for tilbagebetaling af afgifter, støttes på fællesskabssukkerlagrene mellem den 1. juli 2001 og den 30. juni 2006? 3) Kan beregningen af den afgift, der skal tilbagebetales, gyldigt foretages ved multiplikation af det sukkerlager, der lægges til grund ved besvarelsen af det andet præjudicielle spørgsmål, med et vejet gennemsnit af »gennemsnitlige tab«, der fastslås i løbet af den fælles markedsordning for sukker 2001/2006, eller skal den beregnes på en anden måde og hvorledes? 4) Såfremt de forudgående spørgsmål besvares bekræftende, er Kommissionens forordning (EF) nr. 164/2007 af 19. februar 2007 om fastsættelse for produktionsåret 2005/06 af produktionsafgifterne i sukkersektoren (3) gyldig?	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	16.06.16

C-12/15	<p>Universal Music International Holding</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 5, nr. 3), i forordning (EF) nr. 44/2001 fortolkes således, at »det sted, hvor skadetilføjelesen er foregået« kan anses for at være det sted i en medlemsstat, hvor skaden er indtrådt, når skaden udelukkende består i et formuetab, der er en direkte følge af en ansvarspådragende handling uden for kontrakt, der er foretaget [org. s. 26] i en anden medlemsstat? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: (a). På grundlag af hvilket kriterium eller ud fra hvilke synspunkter skal de nationale retter ved deres bedømmelse af, om de er kompetente i henhold til artikel 5, nr. 3), forordning (EF) nr. 44/2001, afgøre, om der i det foreliggende tilfælde er tale om et formuetab, der er en følge af en ansvarspådragende handling uden for kontrakt (»initialt formuetab« eller »direkte formuetab«), eller om et formuetab, der er en »følge« af en andetsteds indtrådt førsteskade henholdsvis en skade, der flyder af en andetsteds indtrådt skade (»følgeskade« eller »afledt formuetab«)? (b). På grundlag af hvilket kriterium eller ud fra hvilke synspunkter, skal en national ret ved sin bedømmelse af, om den er kompetent i henhold til artikel 5, nr. 3), i forordning (EF) nr. 44/2001, afgøre, på hvilket sted formuetabet – det være sig et direkte eller et afledt formuetab – i det foreliggende tilfælde er indtrådt eller må anses for at være indtrådt? 3. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal forordning (EF) nr. 44/2001 da fortolkes således, at en national ret, som skal afgøre, om den [org. s. 27] i det foreliggende tilfælde er kompetent i henhold til forordningen, ved sin bedømmelse er forpligtet til at gå ud fra de i denne sammenhæng relevante anbringender fra sagsøgeren, henholdsvis appellanten, eller skal den også tage hensyn til, hvad de indstævnte har anført for at bestride disse anbringender?</p>	Justitsministeriet	Dom	16.06.16
---------	--	--------------------	-----	----------